Вестник на ЕГ „Пловдив“

Делта Те

Брой 6 Сезон II 21 декември 2005 г. цена 50 ст.

Общи познати 4

Празнично 5

За поезията 8

Толкин общество 10

Коледа – традициите не са това, което бяха

Краят на декември е. Духа силен вятър, а снегът вали на парцали и затрупва работилницата на Дядо Коледа. Той самият отпуска отчаяно глава върху клавиатурата на лаптопа си. Мобилният му телефон отдавна е изключен, защото не са спрели да валят SMS-и с желания за коледни подаръци. Надписът на монитора „Имате поща!“ мига нахално от две седмици насам, а електронната му поща отдавна вече е задръстена с писма. Снежанка напуска, защото твърди, че заплатата ѝ е прекалено ниска за квалифицираната работа, която върши. Джуджетата до едно се оплакват, че климатикът е развален и дъхът им се вижда. Даже заплашват, че ще съдят Дядо Коледа заради лошите условия, в които са принудени да работят. Елените са гладни и затова лежат по цял ден, а двигателят на шейната се дави и не иска да пали. Крушката в носа на Рудолф изгоря онзи ден, но никое от джуджетата не иска да я смени, откакто еленът стана изключително раздразнителен. В сервиза обаче имат много работа и отказват да приемат нови поръчки. Ами сега, мисли си Дядо Коледа, какво да правя сега, когато милиони деца по света очакват подаръците си? Старецът въздъхва тъжно и се отлежда из работилницата. Изведнъж пред него премигва решението на проблема! Разбира се – тази години на той ще раздава подаръци по интернет!

Надежда, 12-а

Таблото по случай Световния ден за борба срещу СПИН, на което учениците изразиха мнението си относно заразените с вируса деца в Либия, постави Диляна Грамадарова, участник в Ученическия парламент - Пловдив

Коледно парти в учителската стая?!

Един ден преди редакционното приключване на броя на „Делта Те“, вдъхновени от коледната украса в учителската стая, решихме да научим как стои въпросът с коледните празненства там. Бяхме чували различни слухове – най-вече за диви купони с музика, танци и какво ли още не. И понеже знаем, че винаги в слуховете има процент истина, спряхме да гадаем и попитахме учителите направо – празнувате ли Коледа в учителската стая.

Някои от учителите, които сравнително отскоро преподават в ЕГ-то, споделиха, че също за чували за различни традиции за отбелязване на празниците, но те самите не са присъствали, и ни насочиха към учители с дългогодишен опит в гимназията. Те, от своя страна, не пожелаха да дадат каквато и да е конкретна информация. На вас оставяме да прецените защо – дали защото не се случва нищо интересно по тези празненства, или защото подробностите са прекалено пикантни...

Духът на Коледа витае из училище

Украсата тази година е на ниво

Коледната украса в училище тази години си заслужава похвалата. Лампичките над входната врата работят безотказно и весело проблясват от сутрин до вечер. Още от фоайето ни посреща и украсеното коледно дръвче. Личи си, че е вложен вкус в аранжировката му. Във всеки случай, разните украшения не са просто нахвърляни безредно върху него. Коледни венчета и клончета, окачени на вратите на директорските кабинети и учителската стая, допълват празничното настроение. Всичката тази украса е собственост на училището и е поставена там от персонала. Наско, портиерът, немного охотно призна, че и той има пръст в цялата работа.

Освен „официалната“ украса много от класовете са се постарали да внесат коледния дух и в собствената си класна стая. Почти навсякъде виждаме лъскави гирлянди, топки, клончета, венци и всевъзможни други джунджурийки. Е, ваканцията ни може да започва чак на 23-ти, но поне от коледен дух не можем да се оплачем.

Petya_

Салонът е готов

Ремонти в стаите

Училището, както много често се споменава, е наш втори роден дом и затова трябва да се грижим подобаващо за него. Похвална е инициативата на някои учители и ученици да се заемат с подобряване състоянието на класните стаи – с пребоядисване, с дребни неща като часовник или едно цвете. Коледа е най-подходящият празник да събуди у нас добрината и да ни накара да помогнем, за да се обучаваме в една още по-приятна среда, защото и учителите, и учениците го заслужаваме!

Мая 8-з

Есенният бал на клуб ПЕЛС

(Личните впечатления на Иван Енев)

Иван Енев, випуск-2001, любезно се съгласи да разкаже впечатленията си от есенната сбирка на клуба на бившите възпитаници на гимназията ни.

По традиция есенният бал на ПЕЛС – Plovdiv English Language School, се прави някоя събота на ноември. Отидохме там с Павел Георгиев от моя випуск и приятелката ми. Петнайсет лева беше кувертът и се продаваха значки „ЕЛС“ по 5 лева, като организаторите казаха, че парите ще отидат като дарение за гимназията. Аз си взех две. Имаше шведска маса и всеки си взимаше сам каквото си поиска.

На пръв поглед, всички маси бяха заети. Където и да отидехме, казваха, че чакат някого и нямало места. Накрая отидохме при едни „набори“, дето бяха випуск ‘93. Хора от по-малките випуски почти нямаше, вероятно защото никой не знае за събиранията. В крайна сметка се събраха 96 души и казаха, че е малко и че по принцип идвали повече. Хвалеха се кой какво работел, как имало много лекари, юристи, какви ли не.

Водещите разказаха за историята на тези събирания. Всичко започнало през 1977-ма. Някой поел инициативата и малко по малко станала работата. В момента има няколко клуба випускници на ЕЛС в София и из страната. Имената не помня, но идеята е да се събират веднъж месечно. Супер задружни са и всички се гордееха с това, че са от Английската. Казаха дори, че и в София по онова време е имало Английска, но при нас е било много по-задружно. Абе всички са големи приятели. Това донякъде се дължи на факта, че са карали по 2 години пансион заедно.

Имаше и награди за Мис Бал и за най-добри танци. Хора на средна възраст вкараха стабилни танци – много по-малките не могат да танцуват така. Страшно готино се почувствах, като пуснаха „Клетва“ и се хванах за ръце с хора, които виждах за пръв път, но чувствах близки. Почувствах отново духа на Английската.

Иван ЕНЕВ

Ученици на ЕГ-то бележат успехи по физика

Ученици на гимназията ни отново показаха изключителни знания по физика. Този път това стана на състезание, което се проведе в Русе между 18 и 20 ноември. Виделин и Антон от 9-а клас взеха трети места. На друго състезание в Шумен (11-13 ноември) Марина Хубенова (10-ж) и Ана Високалийска (10-в) се класираха на второ място.

Невероятен успех в областта на астрономията донесе на училището ни Александър Куртенков от 10-б. През юли той стана най-младият член на националния ни отбор по астрономия и не само участва на десетата международна астрономическа олимпиада в Пекин (26 октомври – 2 ноември), ами и спечели 2-ро място! Да му е честито! И на нас да ни е честито. И да носи още много успехи!

Светлана КАРАДИМОВА

Една година без Любен Христов

Помен в памет на бившия директор на гимназията и неин основател Любен Христов се състоя на 26 ноември в Осма палата на панаира. С него се отбеляза една година от кончината му. Почит пред паметта на Любен Христов отдадоха възпитаниците на Английската гимназия още от първите випуски. Организирането бе дело на предани бивши ученици на гимназията. Освен думите, изказани за него, бяха прочетени и някои от авторските му стихове. Присъстващите имаха възможността да видят бившия директор такъв, какъвто го помнят, в кратък филм.

Petya_

Тържество за Рождество Христово в Немския център

Посолство на Федерална република Германия възложи задача на Центъра за срещи на федерална провинция Саксония-Анхалт да организира и проведе коледно тържество. Мероприятието се спонсорира от посолството и Центъра за срещи. Участници в програмата бяха ученици от 11-б, в и д клас на ЕГ „Пловдив“, студенти от Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, детската група, изучаваща немски език в Центъра за срещи на Саксония-Анхалт и ветерани, завършили преди години Deutsche Schule.

Ученици и г-жа Караколева разпределят ролите за сценката

Снимки: Криси ЕНЧЕВА

Младежката група от ЕГ-то под любезното ръководство на г-жа Лили Караколева (преподавател по немски език) представи сцената на Рождество Христово на немски език. Тържеството се проведе на 20 декември от 18.30 часа в Немския център.

Криси ЕНЧЕВА

НОВИНА

DSD изпити

На 6, 7, 8, 9 и 10 декември се проведоха изпитите на 12-и клас (така наречените Leistungsklasse или DSD) за придобиване на немски езикови дипломи (Deutsche Sprachdiplom 2). За вървящите по техния път ще отбележа, че писменият изпит протича в два дни. Първият ден е отреден за писане на нещо като сбит преразказ и коментар към него (познати като Inhaltsangabe и Kommentar), а следващият ден е отреден за граматика, текст за четене с разбиране, текст за слушане с разбиране (споко! Lueckentext-ът е с тенденция да отпадне). Писмените работи ще се изпращат за проверка в Кьолн – център на програмата DSD за цялото Северно полукълбо. Устният изпит се състои от устен преразказ и коментар на текст и представяне на курсов проект (така наречените Doku- Mappe-та, с които 10-и и 11-и клас навярно вече са се запознали). Комисията, която ще го оценява, се състои от преподавателите по немски език е ЕГ-то и г-н Burchard – координатор на програмата DSD за България. Резултатите ще станат ясни през април. Випуск-2006 ще е последният, чиито дипломи ще важат до живот.

Надя, 12-г

www.els-plovdiv.com/schoolforum - Новият форум на гимназията

На 11.12.2005 г. най-новият форум на Английската гимназия отвори врати: http://www.els-plovdiv.com/schoolforum. Управляван от „млади“ и амбициранi хора, форумът постепенно набира скорост! Целта му е да събере на едно място интересите на всички посетители. Но нека започнем малко по отдалеч. В началото идеята беше форумът да бъде качен на безплатен сървър, но по-късно настъпиха промени. Форумът е качен на добър и стабилен сървър, за което благодарим на http://www.els-plovdiv.com/! Засега форумът се посещава от около 20 потребителя, но очакваме в бъдеще броят им да се увеличи. Освен от общуващи потребители, форумът се нуждае и от хора, които да го поддържат - модератори. Моля, ако има желаещи, които да отделят по 20-30 минутки на ден да пишат на SchoolForumAbv.Bg! Форумът е разделен на пет категории, три от които са основните: Интересни; За ЕГ „Пловдив“; Общежитията на ЕГ „Пловдив“. В Интересни са включени раздели като Музика, Филми, Игри, Компютри и други. В категорията за гимназията и за общежитията можете да обменяте информация или други неща, които ви вълнуват около училището/“дома“ ви. Надяваме се, че форумът ще се наложи в гимназията! Молим вас, четящите този вестник, да посетите и форума, за да можем всички заедно да си комуникираме! Заповядайте! И не забравяйте: идеята е форумът да се ползва за комуникация, а не за поредна възможност да се заядете с някого!

Administrator

Намери се разрешение на всичките ни проблеми

В училище вече има и косачка, и косач. Така по-малките от нас няма повече да се губят в тревищата. Но тъй като тревните площи са огромни, тази работа ще отнеме доста време. Моля, имайте търпение!

Криси ЕНЧЕВА

Малко музика?

В осмите класове е наистина наложително да се използват касетофони, а може и да е така и в останалите. Но какво можеш да правиш с тях в междучасието? Да слушаш музика, разбира се. Обаче не че ги обвиняваме, повечето учители не позволяват това, може би за да не се случи нещо с касетофона. Но други пък дават, и така се получава, че около 70% от осмокласниците могат да си позволят само да слушат лекото ехо, идващо отнякъде си. Няколко класа са стигнали до отчаяното решение да си купят още един касетофон, което излиза някак безсмислено при наличието на другия. Това не означава че и на останалите трябва да се забрани, но нека при молбата ни и обещанието, че ще пазим техниката и няма да увеличаваме твърде много звука, да се промени нещо!

От осмокласниците

АНКЕТА

Чакате ли окончателни решения на проблемите по образованието?

Анкета, проведена от http://els-plovdiv.com

20%	С нетърпение
24.09%	Да, ама им нямам много вяра
31.82%	И да чакам, и да не чакам - все същото!
10.45%	Не, защо да чакам?
13.64%	Образованието изобщо не ме грее

Гласували: 220

Анкетата е добавена от Ивайло Василев на 19 Oct 2005 20:09 и е била активна: 50d 18:10:42

Лидия Василева:

Аз обичам!

Визитка:
Име: Лидия Василева
Преподавател по: Български език и литература
Образование: Висше
Стаж: 20 г.
Семейно положение: Разведена
Зодия: Лъв
Девиз: Аз обичам

- Като какъв учител се определяте?

- Точен.

- Назовете нещо, в което вярвате абсолютно?

- В Бога и в любовта.

- От какво се страхувате?

- От липсата на съпричастност, от неискреност.

- Любимо време?

- Лятото.

- Любима книга или филм?

- Много са... Като професионален литератор любима книга или филм – това си е направо... (смее се)... направо голям риск. И все пак мога на кажа няколко. Любима книга „Майстора и Маргарита“ на М. Булгаков, „Отнесени от вихъра“ на М. Мичъл, „Тютюн“ на Д. Димов и много други, разбира се. Любим филм... познайте... Батман. Сериозно, Батман. Един от най-любимите ми филми.

- За какъв ученик мечтаете?

- Който мисли самостоятелно, който не се ограничава само с прочетеното в учебника и помагалата. Такъв ученик, който те чува, когато му говориш, и освен че умее да запомня, умее и да осмисля казаното от учителя. Харесвам си учениците такива, каквито са. Това е много важно да го кажа.

- Кое място по света искате да посетите?

- Гърция и Израел.

- Оприличете се на нещо.

- Ми, вижте ми гривата, аз съм лъв!

- Какво ви кара да се усмихвате искрено?

- Децата, цветята, някоя хубава песен.

- Имате ли си идол?

- Идол?... Първата божия заповед гласи: „Да нямаш други богове освен мен.“ Нямам идол.

- Пушите ли?

- Не. Не пуша, малко пия, за третото нищо не казвам.

- Изрецитирайте любим стих.

Провел: Ивайло АРГИРОВ

Сложи ръка на моите устни,
когато морна да блуждае
криле душата ми отпусне
и безутешна възроптае.

Сложи ръка и запази ме
да не надвие скръб безмерна
и в гняв, и в горест твоето име
с похулни думи да почерна.

Д. ДЕБЕЛЯНОВ

Иван Бришимов:

Сапунерки и сапунени сериали не обичам!

Визитка:
Име: Иван Бришимов
Преподавател по: Математика
Образование: Висше, специалност математика, магистър
Стаж: 40 години
Семейно положение: Женен, 2-ма синове
Зодия: Телец
Рождена дата: 04.05.1944 г.
Девиз: Не прави на никому лошо, дори да ти е враг.

- Като какъв учител се определяте?

- Ако трябва да отговоря като изисквания, бих казал – взискателен, невсякога строг и във всички случаи реалистичен при оценяването, ръководейки се единствено и само от знанията на учениците. Според мен добър учител по математика е сборна оценка, която в себе си включва преди всичко благ човек, открит към всички проблеми на учениците, с много добра научна подготовка по математика, вътрешни дадености и научени в университета методически умения за това, да научава успешно на математика учениците срещу него, да бъде ясен, точен и безпристрастен при оценяването. Постоянно се старая да стана такъв, а доколко го постигам, могат да кажат само бившите ми ученици.

- Назовете нещо, в което вярвате абсолютно.

- Всеки живот има начало и край и нещо философско – теоремите и формулите по математика, които човек владее от много векове.

- От какво се страхувате?

- Страхувам се от войните между хората, от коварните болести и понякога от старостта.

- Любимо време.

- Пролетта, заради това, че виждам как цялата природа се събужда за нов живот и лятото, заради отпуските и безгрижния живот.

- Любима книга или филм.

- Трябва да си призная, че през последните 15-20 години почти не съм чел книги с изключение на някои по математика. Забравил съм от кога не съм ходил на кино, но понякога гледам филми по телевизията. Обичам главно филмите, съдържащи обикновена човешка философия. Сапунерки и сапунени сериали не харесвам.

- За какъв ученик мечтаете?

- По-скоро за какви ученици. Най-напред умни, трудолюбиви, не задължително отличници, с ясни цели, които да постигат със собствени реални действия.

- Кое място по света искате да посетите?

- В чужбина съм ходил единствено в Румъния, но имам желание да видя гръцкото крайбрежие, Охридското езеро и Виена или Будапеща.

- Оприличете се на нещо!

- Не бих могъл.

- Какво ви кара да се усмихвате искрено?

- Веселите и смешни неща. Благата човешка дума и красотата у хората. Във всеки случай, не и желанието да съм красив. Най-голямото удоволствие за мен е, когато ме срещнат мои ученици и не ме отминат, а поклонно кажат: Добър ден, г-н Бришимов, как сте? Аз бях от онзи випуск на ЕГ или МГ. Спомняте ли си еди-какво си.

- Имате ли идол?

- Идол ли? Нямам!

- Пушите ли?

- Пуша, за което съжалявам, но ми е трудно да откажа цигарите. Съветвам младите хора да не пропушват, тъй като според някои изследвания пушенето има поне 5000 вредни влияния.

- Изрецитирайте любимия си стих!

- Имам доста любими стихове, но ще кажа само един:

Провел: Мая, 8-з

Понякога ще идвам във съня ти
като нечакан и неискан гостенин.
Не ме оставяй ти отвън на пътя -
вратите не залоствай.

Ще влезна тихо. Кротко ще приседна,
ще вперя поглед в мрака да те видя.
Когато се насита да те гледам –
ще те целуна и ще си отида.

Никола ВАПЦАРОВ

Митът за Коледа

Още от езически времена се приписва магическа сила на традицията да се разменят подаръци. Най-напред Гарган, син на келтския бог Бел, организирал нощни раздавания на подаръци. Один, върховният скандинавски бог, прекарвал нощите на зимното слънцестоене в яздене на осмокракия си кон Слайпнир (норв. – „гладък“) и връчване на своите дарове, символи на вечността на живота. Не бива да се забравя и Микула в Русия, който носи дребни сладкиши на послушните деца. С възникването и развитието на религиите в течение на вековете към езическите богове и богини се присъединили и много други магически персонажи като шведското джудже Хюлмонт, Синтер Клаас в Холандия, немската Фрау Хол, Дядо Мраз в Русия или добрата Бефана, наречена италианската „Баба Яга“ заради стряскащата си външност, която тича да посрещне младия Исус, раздавайки подаръци на всяко дете, което смята за Божи син. На непослушните се полага само по едно захаросано въгленче.

През средновековието на Бъдни вечер се играели мистерии за живота на Адам и Ева. Украсената елха представлявала Дървото на Живота, от което Ева откъсва греховната сладост, станала причина за изгонването им от Рая. А традицията да се украсяват елхи всъщност е немска – в края на XIX век в Тюрингия майсторите стъклари открили техниката за производство на стъклени камбанки, сфери и други украси за елхата.

След сгромолясването на старите величия идват Свети Барба в Австрия, Свети Мартен в Каталония и най-вече Свети Николаус, спечелил си славата на спасител на децата, легенда, която се разпространява от Пикардия до Ротердам към САЩ, считан за прадядо на Дядо Коледа. Неговият образ се обединява с образа на Один, а осемте крака на неговия сребристобял кон се трансформират в осемте елена на Санта Клаус, за да потропат на вратите на нашето съвремие. Така старата традиция за размяна на подаръци, израз на вечната надежда на човека, се свързала с Коледа и нейните символи.

В Канада дори са отделили специален пощенски код за писмата до Дядо Коледа – H0H-0HO Самите подаръци са стари, колкото и паметта на човечеството. Ако се върнем три хилядолетия назад, ще намерим кукли от печена глина, дърво и кост, миниатюрни мебели и кухненски сервизи за кукли в гробовете на малките египетски или вавилонски момичета. Те показват значението, което древните отдавали на играчките-подаръци.

Същото продължава и по времето на Рим и Атина, където се откриват малки топчета, лъкове със стрелички и други играчки. По-късно дрънкалки, малки колесници, както и разкошни кукли свидетелстват по-добре от всеки текст или гравюра за това, как са били глезени богатите деца. По-скромните са намирали щастие в играчки от дърво и плат.

От XIX век масовото производство прави подаръка по-достъпен. Появата на пластмасата измества другите материали, а днес електрониката е последният хит. Но не се забравят и „вечните“ жирафи от каучук, произведени от Вюли преди повече от 30 години, от които ежегодно се продават по 700 000 бройки.

Магическата власт на Дядо Коледа успява да извади човека от прозаичното съществуване, а ритуалът по даряване на любимите хора с нещо специално при дванадесетия камбанен звън сякаш ни кара да се чувстваме с една звезда по-близо до вечността.

Да поздравим чужденците:
На английски – Merry Christmas
На немски – Frohe Weihnachten
На испански – Feliz Navidad
На италиански – Buone Feste Natalizie
На френски – Joyeux Noel
На холандски – Vrolijk Kerstfeest

Анна-Мария

Коледа в Китай

Коледа в Китай се нарича Шенг Дан Джи, което означава „Фестивалът на Святото рождество“. В някои части на страната Коледа се е празнувала още преди повече от 400 години. Коледа така, както ние сме свикнали да я празнуваме, не е широко разпространена. Коледните дръвчета се наричат Дървета на светлината и са украсени с хартиени гирлянди, хартиени цветя и хартиени фенери. Децата окачват чорапи, като се надяват, че Дън Че Лао Рен (китайският Дядо Коледа) ще ги напълни с подаръци. Процъфтяващата комерсиализация на празника е наречена Китайският феномен, започнала като приятелски жест към християнските туристи.

Въпреки че християнството не е ратифицирано, в Китай има около 10 милиона покръстени християни (около един процент от населението), които празнуват раждането на Исус на Коледа. Популярността на среднощната литургия толкова е нараснала през последните няколко години, че повечето католически църкви не могат да поберат всички желаещи, които нахлуват на Бъдни вечер. И въпреки че доста от тези хора го правят само от любопитство, свещениците вярват, че това е добра стъпка към разпространението на християнството в Китай. На Коледа китайците си разменят подаръци, но тези подаръци трябва да са съобразени с другите китайски традиции. Копринени дрехи, бижута и скъпи подаръци могат да се подаряват само на най-близките членове на семейството. Денят на Коледа в Китай е съпътстван с невероятни демонстрации на фойерверки. Но най-големият зимен празник е китайската Нова година. Китайската Нова година е основана на лунния календар, който има 12-годишен цикъл. Годините носят имена на животни, като това е свързано с легенда за Буда. Буда поканил стотици гости на голямо тържество, но отишли единствено дванадесет различни животни. Счита се, че годините носят техните имена като израз на внимание към тях.

Дни преди Нова година всяко семейство почиства дома си с надеждата да изчистят всички нещастия и несполуки и да направят път за желания късмет, който да дойде в къщата им. В навечерието на Нова година се прави пиршество. След като се нахранят, китайските семейства остават будни до идването на новата година. Всички лампи трябва да останат запалени до полунощ и в полунощ небето се осветява от стотици фойерверки.

Надежда, 12-а

Коледа в САЩ

Ябълков сайдер, захарни бастунчета, шампанско, курабии, сос от червени боровинки... това са само малка част от традиционните американски лакомства по случай Рождество Христово. В САЩ се наслаждават още и на плодов пудинг със сос от бренди, канелени сладки, марципан, горещ шоколад, ябълков или тиквен пай, кейк с кафе, свински бут или пълнена пуйка. Но не това е най-важното при празнуването на Коледа. Далеч по-голям акцент пада върху декорацията на домовете – най-често с имел, бодлива зеленика и клонки от вечнозелени дръвчета. Тази зима в САЩ на мода се оказаха обърнатите елхи. Лозунгът „под обърнатата елха остава повече място за подаръци“ явно има ефект, защото с най-голям успех се ползват окачените елхи: те се закрепват за... тавана.

Малко история:

Санта Клаус – американската версия на Дядо Коледа, всъщност идва от холандското му име Sinter Klaas. Холандците го пренасят в Ню Амстердам (сега Ню Йорк) и поставят началото на най-важната коледна традиция – пристигането на Санта Клаус и раздаването на подаръци за всички... Точно в полунощ той „паркира“ шейната си на покрива, шмугва се през комина (винаги съм се чудила как успява при все че е два пъти по-широк, но нека приемем, че част от магията на Коледа се състои тъкмо в това), оставя подаръците и после по същия път обратно скача в шейната и да се отправя към някое друго очакващо хлапе. За да издържи дългото обикаляне през цялата нощ, семействата му оставят курабийки, а за Рудолф приготвят моркови.

Светлана, 10 клас

Коледа в различните щати

К) В планината в Колорадо се слага огромна звезда, която се вижда от десетки километри.

О) В Хавай Санта Клаус пристига с лодка, а празничната вечеря е навън. По традиция се пускат и много фойерверки.

Л) В Аляска от врата на врата минава звезда, забучена на прът, следвана от пратениците на Ирод, които се опитват да я уловят. Вратите се украсяват с ананаси, които са символ на гостоприемството.

Е) По улиците на Ню Орлиънс се прави парадно шествие с голям вол с панделки на рогата и бодлива зеленика.

Д) В Калифорния Санта Клаус се движи със сърф.

А) В Аризона се спазва мексикански ритуал, състоящ се от шествие и пиеса, които показват как Мария и Йосиф търсят страннопримемница, в която да отседнат.

Общуването като обществен проблем

Изчезнал вид? Музеен екземпляр?

Изискването за по-голям брой устни изпитвания се уповава на факта, че младите хора не умеят да изразяват ясно, пълно и точно мисълта си. Някои дори не мислят или, което е по-лошо, не изпитват нужда да изразяват мислите си. Има ли причина да избягваме най-човешкото - общуването - или това е поредното проявление на нескритата леност на новото поколение?

Неумението да установяваме и поддържаме контакт е наболял обществен проблем заради огромния брой тъжни, тежки последствия, които влачи със себе си. Не става въпрос само за развитието на дадени умения в определени учебни дисциплини, а за развитието на личността.

На един език ли говорим?

Ние не сме по-различни от онези самонадеяни вавилонци, които изстрадват заслужено наказание за своето високомерие, в рамките на света - Вавилон. Малките общества, в които се затваряме, за да успеем все пак да просъществуваме са пример за изолация. Сякаш сме различни видове, способни да се разпознаят и приобщят едни към други единствено по окраската си. Тогава кое ни свързва? Да не владеем един език в еднаква степен е равносилно на това да говорим на различни езици.

Лудостта на обществото

Разбитите бракове, нарастващия брой на разводите, нарастващия брой на високообразовани несемейни хора, нарастващия брой на нервно и психично болни хора - хаотично лутане в търсене на съвпадение и после погром. Затрудненото контактуване затруднява и импулсивната реакция, процеса на опознаване. Множеството разочарования водят до апатия. Масова апатия. Или масово нехайство - безразборно общуване, краткотрайни връзки, които с нищо не обогатяват човешката душевност. Така се появява един нов човешки вид - лудите. („Обществото определя като луд онзи, чиято лудост се различава от тази на масите.“)

Безразборното чифтосване

Или другояче казано - деформираната любов. „Младите обичат не с душите, а с очите!“ И това, че не могат две изречения да си кажат, е и оправдание, и причина да си общуват само физически, а най-голямото зло е, че и това не умеят. Ето защо на фона на седналите в шумно кафене или избягалите от общуването в бъмтяща дискотека двойки изпъкват онези, които успяват да установят контакт (не само физически). Идеята ми е, че пълноценните връзки носят удовлетворение, обогатяват, извличат на преден план най-човешкото. А когато става дума за любов, от която се раждат деца, проблемът е далеч по-сериозен.

Камелия ПЕТРОВА

ТАЙНАТА НА ОБЩУВАНЕТО

Не обсъждам причините и условията за това явление, макар и там да се открива най-прекия път за решаването, частичното решаване на този проблем. Написването на тази статия има конкретен повод - поредица от ситуации в училище, достатъчно показателни, за да провокират нуждата да бъдат осмислени. Малките групички, малките общества, които си създаваме, за да улесним пребиваването си в училище, показват много ясно принципа на организация. Събират се хора, които имат какво да си кажат и които намират път един към друг чрез разбирането.

Родна реч омайна, сладка

В българския език съществуват стотици хиляди чужди думи. Много от тях идват от латински, гръцки, немски, руски и много други. Голяма част от чуждите понятия навлизат заедно с науките, тъй като там те имат своето заслужено място като термини. Но въпреки всичко, остава един основен проблем, за който може би малцина се замислят или въобще не обръщат внимание – прекомерната и неправилна в много случаи употреба на чуждици. Навлизането на подобни думички в речта на българина според много хора се дължи на отварянето на страната ни към Европа, на непрекъснатия поток на информация в медиите, което налага необходимостта от тези думи.

Но и тук може да се поспори. Много от думите, които трябва да показват нашата издигнатост и образованост, са всъщност взети най-често от английски – един от най-бързо навлизащите езици за момента. Колко често чуваме реплики от сорта на: „Трябва да си подобря начина на релакс“ или „Днес определено не съм в кондиция“?

И когато те започнат толкова често да се употребяват и стигнем до положение, в което дори не знаем как да кажем на родния си език „креативен“ или „мобилен“, а трябва да използваме чуждицата, тогава отново ли става въпрос за образованост? Нима е по-добре да използваш въпросната чужда дума, а да не знаеш как да кажеш това на родния си език? Защо чуждите думи се смятат за едва ли не по-добри от родните? И не на последно място, проява на образованост или конформизъм е НАЛАГАЩАТА се употреба на чуждици? За някои подобен проблем не е проблем.

Други казват, че не харесват чуждите думи, но въпреки това ги използват доста често. Отворете помагалото си по литература и избройте чуждите думи (без определените задължително понятия в терминологията). Убедихте ли се сами?

Ако пък не ви се занимава, просто гледайте новините по Българската национална телевизия и слушайте „омайното родно слово“. Явно без чуждици не може да се мине. Но въпреки това, добре е сами да знаем къде е границата. Защото за да уважават другите един народ, той трябва сам да уважава себе си и, разбира се – езика си. Защото не винаги еднаквостта с другите те прави като тях, а волята, с която отстояваш достойното свое, което те нямат.

Маргарита ПЕЕВА

Малко info за ПАВ

Защо да лепим мечтите си с „Кале“, когато можем да ги изживеем

Типични представители на дишащите лепило могат да се срещнат около гарата в нашето градче. Едва ли някой им обръща особено внимание, защото те вече са се превърнали в ежедневна гледка... Невръстно дете държи торба с бронз, нахлупена на личието, толкова тежка, че под нея потъват всичките му мечти за бъдещето, а отгоре се трупат грижите от настоящето. Дали ще яде днес? Дали ще си изпати, ако не се прибере вкъщи с изпросена надница... Но инхалантите не се ползват само от малцинствата, за да прехвърлим проблема в техния двор и така за пореден път да ги отцепим от обществото на „мнозинството“. Инхалантите са употребявани както съзнателно, така и несъзнателно. Когато се прави ремонт у дома, майсторите излизат с лека стъпка и нехайна усмивка не защото ще гушнат доста кинти за нищо работа, а тъй като помещенията са останали непроветрени по време на бачкането и благоуханието на прясна боя си е казало думата.

И така на въпроса: **Видове инхаланти:** Лепила, бои, разредители за бои, бензин, газ, гориво за запалки, лакочистител, препарати за химическо чистене, различни спрейове, Air blast, райски газ, Oz, етер, хлороформ, бронз и много други вещества, които се изпаряват или отделят газове с вредно въздействие.

Начин на употреба: Чрез вдишване през носа и устата – директно, от найлонова торбичка или от напоен с вещество плат.

Ефекти: Ефектите са краткотрайни от порядъка на 30-40 минути, което води до повторна употреба в кратък период от време. Ако изпаренията се вдишват от торбичка например, човешкото тяло не получава достатъчно кислород. Ускорява се пулсът с надеждата, че все от някъде ще изникне поне мъничко количество кислород, че да помогне на мозъка да поддържа нормални функции, ама нема. Усеща се замаяност и еуфория, подобни на тези при употребата на алкохол. Понякога се получават халюцинации. Често срещани са и главоболието, гаденето, заваленета реч, загубата на координация. Регистрирани са случаи на изгаряния при вдишването на гориво за запалки, което БоЛи!

История: Ниската им цена и лесната достъпност са донесли популярност на инхалантите от към края на 60-те, та до наши дни. Употребявани са умишлено дори от деца в крехка възраст, което е събудило силно безпокойство. В някои щати в САЩ са се опитали да прокарат закони за забрана продажбата им поне на малцинствата, има и взети мерки срещу уличното разпространение и притежанието на инхаланти. Погледнато реалистично обаче, подобни действия се обезсмислят, защото не можеш да попречиш на някой да си купи лепило от книжарницата, особено когато трябва да си залепи съсканият учебник, за да си научи за класната. Няма как да подозираш всеки канцелар в употребата на инхаланти. Невъзможно е да се ограничи достъпът до този вид вещества, но пък могат да се отворят прозорците, за да се проветри застоялото мислене и да се разтъркат очите, за да се прогледне за...

Последиците от продължителната употреба: Проучвания са доказали наличието на сериозни мозъчни увреждания при продължителна употреба на инхаланти. Тези вещества могат да доведат до загуба на слуха, проблеми с черния дроб, с бъбреците и с паметта, дори левкемия. При хроничната употреба на инхаланти се увреждa нервната система, което, от своя страна, води до скованe, безчувственост и парализа. Има случаи, в които недостигът на кислород ускорява пулса до такава степен, че се получава сърдечна аритмия, а впоследствие – смърт. И при тези вещества, както при хероина, има голям толеранс. Физическа зависимост няма, но се появяват и т.нар. симптоми на оттегляне няколко дни след употреба. Те се изразяват в потене, гадене и повръщане, безпокойство, раздразнителност, халюцинации. Появяват се ранички около устата и носа, зачервени очи и пиянски вид. Употребяващите инхаланти обикновено имат петна по дрехите от боя, бронз и т.н., а дъхът им е сякаш току що са гаврътнали коктейл, съставен от смъртоНОСни ?химични бъркочи, които, уви, наистина могат да доведат до смърт.

Защо хората използват инхаланти, ако знаят всичко това? Не знам. Единственото, в което съм сигурна, е, че всеки си има своите мечти, независимо на каква възраст е или какъв е животът му. Не наркотиците са пътят, по който те могат да станат реалност. ПАВ са само бягство от истината. Може би понякога хората мислят, че заслужават кратка почивка от живота. Винаги може да се намери оправдание да се направи нещо. И Хитлер, и Сталин са имали своите извинения. После обаче ще трябва да се поемат последиците.

Да си почиваме от живота? Защо не му се насладим, и бездруго е доволно кратък?

Моника, 11-ж

Знаете ли че...

● *В Древен Египет най-популярната напитка била бирата. Приготвяли я от накиснато във вода зърно и хляб, които се намачквали. Понякога се добавяли различни подправки и смокини и сместа се накисвала. За съжаление, тя бързо се разваляла.*

● *Предпочитаните видове алкохол най-често зависят от географските и културни характеристики. В южните страни предпочитат вино, малко по на север – бира, още по на север – водка.*

● *Ако средствата, използвани за злополуките, причинени от алкохолна злоупотреба в САЩ, бъдат разпределени между всички американски граждани, то всеки жител би получил средно по 300 долара.*

● *В зависимост от методите на диагностика от алкохолизъм страдат между 8 и 11% от населението на всяка една страна*

● *Чистият алкохол няма вкус. В напитките са добавени съставки, които му придават вкус и цвят.*

● *Понятието „стандартно питие“ се основава на съдържанието на чист алкохол в дадена напитка. За всички то е определено на 10 г. В 285 мл вино се съдържа същото количество чист алкохол както в 20 мл уиски.*

● *Жените понасят алкохола много по-лошо от мъжете. Жените имат повече мастни тъкани, които абсорбират алкохола, и по-малко телесна течност, която го неутрализира.*

● *Алкохолът не участва в храносмилането – през стените на тънките черва той навлиза направо в кръвта, която го отнася в черния дроб и други части на тялото, където се абсорбира предимно от мастните тъкани, включително и от мозъка.*

● *Ако алкохолът в кръвта е в рамките на 0,2-0,5%, изпадате в мъртвопияно състояние. Тогава нищо не се усеща, издават се хриптящи звуци, а от устата тече слюнка.*

● *Успокоителните, хапчетата за сън и алкохолът влияят на централната нервна система, причинявайки свръхрелаксация и отпускане на мускулите, включително и на този в гърлото. Прекомерната им употреба много често може да предизвика и хъркане.*

● *Мъжете, които редовно употребяват алкохол през месеца, предшестващ зачеването на партньорката им, често имат деца с поднормено тегло, което може да се окаже изключително вредно за по-нататъшния живот на бебето.*

● *Употребата на алкохол по време на бременност може да доведе плода до т.нар. ембрионален алкохолен синдром. Бебета, страдащи от него, имат забавен растеж през ембрионалното си развитие, а и често са с мозъчни увреждания.*

● *Алкохолът влияе и върху потентността. Прекомерната употреба на алкохол може да причини загуба на възможността за зачеване при жените, както и импотентност при мъжете.*

● *Алкохолът може да увреди всяка една система в организма, но най-често това са черният дроб и мозъкът. Паметта на алкохолиците отслабва, а съзнанието им може необосновано да развие ревност или омраза.*

● *Алкохолът влияе върху центъра за удоволствие в мозъка. Той може многократно да усили нашето удовлетворение от дадено нещо, но когато действието му бъде преустановено, може да се появи състояние на депресия. Тази е и причината, която кара много алкохолици непрекъснато да „приемат“ алкохол.*

● *Тези, които предпочитат виното, рядко страдат от сърдечни заболявания, но пък често развиват цироза на черния дроб. При привържениците на силните питиета пък по-често се наблюдават алкохолни психози.*

● *Голяма част от погълнатия алкохол се неутрализира в черния дроб. Това става за точно определено време. За 1 час се преработват около 10 г алкохол и нищо не може да ускори метаболизма. Ето защо не е вярно, че повръщането, вземането на студен душ, играенето на гимнастика или пиенето на кафе спомагат за намаляването на алкохола в кръвта.*

Маргарита ПЕЕВА

Из китайските мъдрости: „Будистки монах вървял из гората. След време той се уморил и измръзнал. На пътя му се изпречила къща, в която живела самотна жена. Тя се съгласила да приюти монаха през нощта, но само ако изпълни едно от трите условия – да изяде приготвеното от нея месо, да пие вино или да сподели леглото ѝ. Монахът помислил и решил, че виното е най-малкият грях. Той приел да пийне малко... След това ял месо и легнал с жената.“

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

Поезия

Не знам защо, но, знайте, ми се струва,
Че в стихове щом вземе да говори,
Човекът, ще – не ще, се попреструва
Различен от останалите хора.
Май мерената реч го притеснява.
Гласа му прави някак неестествен,
Грьмлив и преднамерено подправен.
Превръща го от земен глас в божествен.
Дали е тъй, не е ли тъй, обаче
Боя се, че преструвката във туй е:
Преди да се засмей или заплаче,
Той смята колко хора ще го чуят.
А истината е далеч по-проста:
Неотличим от никого и в нищо,
Поетът – нито дявол, ни пък господ -
Е дължен, както мисли, тъй да пише.ю
Когато му се смее, да се смее.
Когато му се плаче, да си плаче.
Но всичкото, което преживее,
Да си го каже простичко, така че
Щом друг го прочете, и той да зърне
Там себе си – разплакан и усмихнат.
Така стихът му в свят ще се превърне,
А целият свят – само в два-три стиха.

Дамян ДАМЯНОВ

Стихосбирките на Д. Дамянов са достъпни по книжарниците.

На един поет

Поете, мразя хищната ти муза,
тя все далеч от хора те зове.
Как вплитат те във мрежа от илюзии
и тайни тези твои богове!

Езичнико, разстреляй боговете,
не вярвай ти на тяхното ела„!
Под теб земята, проста като цвете,
ти шепне нещо с тембър на пчела!

Ела при нас - трогателно несръчен,
смутен, какъвто си, такъв бъди -
тук, само тук, щастливецо измъчен,
стихът ти жив ще се роди!

18.03.1979

Петя ДУБАРОВА

Творчеството на П. Дубарова е достъпно по книжарниците.

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

* * *

● Поезията е наука за истина и красота. Поезията е неука да се прекланя пред властта.

● В поезията се оглежда непобеденият човек, понесъл в своята надежда надеждите на своя век.

● Поезията е държава, религия и ренесанс. Поезията продължава, поезията става шанс.

● Поезията става изход, макар че вчера беше вход. Небето пада все по-ниско - поезията става свод.

● Поезията става стреме, стремление и хоризонт. Поезията става време, поезията става фронт.

● Разстрелват я по стадиони, заравят я под обелиск. А тя създава шампиони по мятане на слънчев диск.

Петър АНАСТАСОВ

За съжаление, само последната стихосбирка на П. Анастасов се разпространява по книжарниците, а стиховете там не могат да се мерят с предишните му.

Бронзов шампион

Nancy Ortenstone

ФРАГМЕНТИ

От Добромир Тонев:

***

Начинаещият поет няма защо да се притеснява, че стихотворението се получава не отведнъж, а някак постепенно, опипом.

Нали така идва и познанието за жената.

***

Смъртта е единственото клише, което поетът не може да избегне.

***

От неопитност или от желание за ефектен завършек много често поетът поставя непосилни поанти на стихотворенията си.

И става така: сякаш разпукваме цвете с граната.

***

Основата на стихотворението е някъде много, много високо. То е една обърната пирамида.

Из „Обратната страна на иконата“ – може да намерите и закупите книгата в книжарниците и по-специално в „Хеликон“.

ОТКЪС

Poesis=mc½ (alt + 0178)

Из „За поетическото изкуство“ на Стефан Цанев

На всички е известна формулата на Айнщайн E=mc½, което ще рече: енергията е равна на масата (m), умножена по квадрата на скоростта на светлината (c), от което следва, че ако дори една прашинка се движи със скоростта на светлината, енергията ѝ е безкрайна. Това всъщност е атомната бомба върху хартия, изразена с три букви - каква страшна метафора! Така, казват, че е произлязла и Вселената - след Големия взрив, предизвикан от сблъсъка на два протона, движещи се със скоростта на светлината.

Сама по себе си неподвижната материя е мъртва; ако скоростта не е яната от материя - също. И само съчетанието на тези две неща поражда енергията.

Така също чувствата и мислите поотделно са еднозначни и безсилни, а съчетани в едно пораждат огромна духовна енергия.

Ако заменим във формулата на Айнщайн масата (m) с mens (ум), а скоростта на светлината (c) с cor (сърце), ще получим формулата на поезията:

P=mc½, което ще рече: поезията (poesis) е равна на мисълта (mens), умножена по чувствата (cor) на кдвадрат.

Шега, но не съвсем.

(Впрочем, така бяха озаглавили спектакъла по мои стихове в парижкия театър Viola през 1977 година: Poezie=mc½).

Спирам дотук, за да не изрека и по-големи глупости. Необяснимото трудно се обяснява. А може би и не трябва. Опиташ ли да обясниш що е Бог - ще станеш безбожник. Опиташ ли се да обясниш що е поезия - рискът е съответен...

Атомна бомба

Стефан ЦАНЕВ

„За поетическото изкуство“ може да намерите и закупите от книжарниците или по-точно в тази до пощата.

ОТКЪС

Веселин, 11-г:

Най-хубавото, което ми се е случвало в ЕГ „Пловдив“, е това интервю!

Скоро се замислих, че тази година завършвам, а не познавам повече от половината си съученици. И не защото аз съм асоциална, или не излизам от класната стая в междучасието, а по две други причини – едната е, че просто сме много, а другата – че сме на две смени. Затова с ентусиазъм реших да се запозная с още един мой съученик, а и да го представя и на останалите ученици в ЕГ „Пловдив“. В началото бях леко притеснена заради предстоящото ми интервю с някого, когото не съм виждала преди, но пет минути след като се бях запознала с него, имах чувството, че се познаваме от години. Приятелски настроен, непринуден, винаги усмихнат – това е Веселин от 11 г, победител в конкурса за текст на песен на „Делта Те“.

ТЕ ПОБЕДИХА

Песента, чийто текст ви представихме в миналия брой, беше „Where The Wild Roses Grow“ на Nick Cave и Kylie Minogue. А победителят в конкурса е Веселин, 11-г.

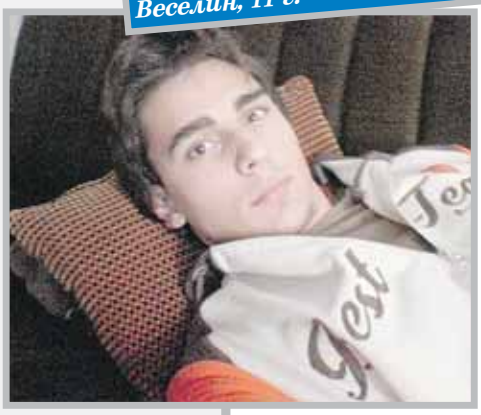

Ти си... хубав, умен, скромен, чаровен, весел, усмихнат, с чувство за хумор (оп, минутка за реклама, ако една минута изобщо ми стигне да изброявам!).

Най-хубавата ти черта е... скромността!!!

Най-лошата ти черта е... че не съм от най-точните (колкото и да се старая, закъсняваме...).

Амбициите ти са... да стана богат и известен.

Любимата ти занимавка за свободното време е... да чета книги, да чатя, да пълня една определена поща с SMS-и (бел. а. Тук се усмихва мистериозно и не казва нищо повече).

Любимата ти книга е... всъщност са две – „Алхимикът“ на Пауло Коелю и „Малкият принц“ на Ант. дьо Сент Егзюпери.

Любимият ти филм е... сериалчета може ли? „Orange County“ и „Joey“. А не сериал – „Американски прелести“

Любимата ти песен е... „Chorjavon“ на Nato

Всяка сутрин... ме събуждат много рано насила, закусвам и сядам пред компютъра.

Приятелството за теб е... съществена част от моя живот. Без приятелите животът ми би бил доста скучен.

Любовта за теб е... цял океан в една сълза, седем небеса в един поглед, вихрушка в една въздишка, светкавица в едно допиране, милион години в една минута.

Изневярата за теб е... нещо нормално, което би могло да се случи на всеки.

Успехът за теб е... нещо заслужено след дълъг, кръвтовски труд.

И накрая, най-хубавото нещо, което ти се е случвало в ЕГ „Пловдив“ е... това интервю и фактът, че срещнах едно хубаво, умно и интелигентно момиче.

Бел. а. Редакцията на „Делта Те“ не носи отговорност за броя на момичетата, припознали се в последния отговор на Веселин!

Провел: Надежда 12-а

Делта Те обявява конкурс!

Познайте изпълнителя и името на тази песен и ни ги изпратете на e-mail-а или пощенската кутия в училище заедно с име и клас, а може и други координати, за да ви издирим по-лесно, и един от вас може да спечели нашата специална награда! А тя е: представяне в следващия брой с интервю и снимка. Печелившият ще бъде определен чрез жребий.

‘Tho we gotta say goodbye for the summer
Darling I promise you this
I’ll send you all my love every day in a letter
Sealed with a kiss
Guess it’s gonna be a cold lonely summer
But I’ll fill the emptiness
I’ll send you all my love every day in a letter
Sealed with a kiss
I’ll see you in the sunlight
I’ll hear your voice everywhere
I’ll run to tenderly hold you
But darling you won’t be there
I don’t wanna say goodbye for the summer
Knowing the love we’ll miss
Oh let us make a pledge to meet in September
And seal it with a kiss
Guess it’s gonna be a cold lonely summer
But I’ll fill the emptiness
I’ll send you all my love every day in a letter

ВЛЮБЕНИТЕ ДВОЙКИ В ЕГ

Елица Иванова - 11-в ; Валери Божиков 11-г

Той за нея:
Тя е човекът, който ме кара да се чувствам наистина добре и да забравям проблемите в монотонното си ежедневие.

Тя за него:
Той винаги ме подкрепя, когато съм тъжна. Винаги е до мен и споделя тъгата ми, а когато съм щастлива - споделяме щастието!

Техните новогодишни планове: Хижа, сняг, ски, камина, червено вино, любов и секс!

Камелия ПЕТРОВА

Елена - 11-а
Бойко - студент в Техническия университет в София, завърши нашата гимназия миналата година
Заедно са вече година. Интересно е, че три години са учили заедно в една смяна, а са се запознали в дискотека!

Тя за него:
Най-специалният човек за мен. Кара ме да се чувствам единствена и обичана. Прави ме наистина щастлива!

Той за нея:
Луд съм по нея! Не мога да ви кажа защо... т.е. мога, но е прекалено лично:).

Новогодишните им обещания: Следващата година да се обичаме още по-силно и всеотдайно!

Беж нагоре – към рекорда!!!

Димитър от 11-г клас се изкачи бегом по стълбите от първия до третия етаж с двама свои съученици на гърба си: Петромил от 11-г и Николай Янчев от 11-в. Съвсем на шега, младият юначага постави своеобразен рекорд. Причината за неговите, на пръв поглед, неподозирани физически способности се крие в спортния дух на гимназиста. Димитър тренира усилено карате три пъти в седмицата и три пъти седмично посещава фитнесалона! Без дори да се замисли, единадесетокласникът повтори подвига си пред нашия фоторепортер!

Камелия ПЕТРОВА

Кажи „приятел“ и влез!

Университет Арменелос – най-голямото Толкин общество в България

На 29.01.2005. всички фенове на английския писател Дж. Р. Р. Толкин, които успяха въпреки дългите разстояния, снега и невероятно хлъзгавите жълти павета (последните се оказаха за мен най-трудното за преодоляване препятствие) да стигнат до Национален студентски дом (София), се събраха за пръв път „под покрива“ на Университет Арменелос. Този проект, плод на неколкомесечния неуморен труд на група ентусиазирани млади хора, обедини най-големите фен-общества на Професора в България: клуб „Рин Еннор“, „БГ Толкин Форум“, клуб „Дж. Р. Р. Толкин“ (онлайн клуб в dir.bg) и варненския клуб „Валарома“ . Привлякох ли вниманието ви?

Арменелос е общество от хора, които с доброволен (неплатен) труд допринасят за създаването и попълването на онлайн ресурсен център, посветен на Толкин и неговото творчество. За да се присъединиш към 175-те студенти на Университета е необходимо единствено да попълниш готовия формуляр в Интернет страницата на Арменелос (www.armenelos.org). Деканите на различните факултети подпомагат и координират дейността на своите „подопечни“, насочват ги при избора на теми за разработка и намирането на източници и винаги са готови да им подадат ръка, ако срещнат някакви затруднения.

Чудите се дали системата работи? Работи! На 22.10. т.г. с подобаващо тържество приключи първата учебна година с пожелания за още много успешни такива под мотото на Университета „Наблюдавай, разбирай, обичай!“. Най-ценното обаче, което Арменелос може да ви предложи, не са знания, а Приятели.

Сашо (Александър), по-известен като Сам, отговори на няколко за „Делта Те“.

Защо точно „Наблюдавай, разбирай, обичай!“?
Наблюдавай всичко, което се случва в Арменелос, без значение дали ти харесва определено нещо или не. Опитай да вникнеш в гледната точка на другия, тоест разбирай, така ще обикнеш света на Толкин, така ще обикнеш Арменелос, така ще обикнеш хората, които са тук.

Ти как се забърка в „УА“?
Ами в началото не се записах, защото нямах време да се занимавам със сериозни теми, после се захванах с Лингвистика, защото имам интерес и усет към езиците, после придобих интерес и към определени теми в Подземието, както и към набиращата скорост Черна реч. По молба на Грах представих на Толкин феста в Пловдив материал за Балрозите, а и помогнах за разни други неща, същевременно създадох (с идеи и помощ на Грах и Аданедел) проекта БурзумТВ и така постепенно започнах все повече да действам, което доведе до привличането ми като асистент.

Какво (ти) дава Арменелос?
Арменелос ми дава едно страхотно морално удовлетворение от всичко, което правя, и носи на другите забава или полза в изучаването на Толкин и неговия свят. Също – това е една общност, в която намерих много нови приятели, с които прекарвам хубаво (за съжаление по-рядко на живо). Арменелос ми дава също много нова информация и гледни точки за проблеми около Толкиновото творчество.

Като главен виновник за съществуването на университета беше набедена Грах. Как изглежда един Грах във вихъра си?
Грах във вихъра си? Разговор с няколко човека едновременно, изстрелване на бързи думи, така че понякога трябва да я спирам да ми повтори нещо, което не съм разбрал, заразителна положителна енергия... енергична личност, пълна с живот..

Има ли място за хора, слабо запознати с творчеството на Толкин в УА?
Има място, стига да имат желание и време да се занимават с цялото или част от творчеството, или с определени проблеми.

„Какво си ти?“, питам го веднъж аз, а той без да се замисля, ми отговаря: „Хобит!“. Обича бира и пържени картофи. И живее на тъмно. С други думи: Асистент в Подземието.

Пепи ЯКОВА

Game Maker 6

Производител: Mark Overmars Сайт: www.gamemaker.nl

Предполагам много от вас искат да си направят собствена игра, но без безкрайни часове програмиране. Как да стане това? Просто продължете да четете.

Game Maker е, както личи от името, инструментът, който ще ви помогне да осъществите мечтите си. Създателят на програмата, Mark Overmars, твърди, че чрез нея всеки може да направи игра за няколко минути, без да програмира дори един ред код. Това донякъде е вярно, но едва ли ще успеете да създадете нещо, което да си заслужава, без да понапишете малко скриптове. Самите те се пишат на специфичния език на програмата GML, който за щастие е достатъчно лесен за усвояване.

Игрите, създадени чрез Game Maker, използват главно двуизмерна среда, но в 6-ата версия вече е възможно създаването на 3D графика, подобна на тази в DooM 1.

Преди да започнете да конструирате проекта си, ще трябва да създадете спрайтове за обектите, които ще включите в играта. Например за главния герой, за враговете, предметите, стените... Като стана дума за спрайтове, от сайта на програмата можете да изтеглите безплатно най-различни ресурси, които да подпомогнат работата ви.

Звуци, скриптове и шрифтове се добавят аналогично. Интересното в случая е, че обектите (objects) са съвкупност от гореспоменатите елементи. Последното, което ще трябва да направите, е да проектирате нивата (rooms) и да попълните информация като сюжет, дата на създаване, автор.

Въпреки че звучи изключително просто, в началото е малко объркващо, особено докато научите структурата на скриптовете за по-фин контрол. Game Maker 6 можете да изтеглите от www.gamemaker.nl напълно безплатно, но преди да се насладите на пълните възможности на програмата, ще трябва да я регистрирате. Неофициално същият ефект се постига и ако изтеглите crack от www.crack-cd.com, но това се води незаконно, а и може да лепнете някой вирус.

Ако имате нужда от помощ, посетете българския форум, посветен на Game Maker на адрес: http:))phpbb.fhhost.com)index.php?mforum=bggames

TDO

Тор 10 филми на всички времена за Венци, 12-и

1. Рей (Ray) – За мен най-великият филм на света и един от малкото, които бих оценил максимално. Уникална автобиография на известния Рей Чарлз, изигран перфектно от Джейми Фокс, който и получи Оскар за тази роля. Филмът пресъздава по един невероятен начин живота на Рей Чарлз, с неговите възходи и падения, за да бъде запомнен както с недостатъците си, така и с гения си.

2. Междузвездни войни (Star Wars) – Апогеят в творчеството на Джордж Лукас. Още през 1977 (тогава още не съм бил роден :)) с излизането на 4-ти Епизод светът позна един нов свят – въображението на Лукас. Един филм, който винаги ще си остане революционен със специалните си ефекти и красивите пейзажи, а за музиката към филма няма какво да кажа – ще я чуете като мелодия на GSM, накъдето и да се обърнете.

3. Отнесени от вихъра (Gone with the Wind) – Носител на 10 награди Оскар, този филм няма как да не го впиша в главната тройка. Един превъзходен филм по едноименния роман на Маргарет Мичъл, който пресъздава бурната любов между Скарлет О'Хара и Рет Бътлър. За любителите на класиките това е филм, който би задоволил и най-претенциозния вкус. Да не пропусна и реплика номер 1 за всички времена на Рет Бътлър: „Frankly, my dear, I don't give a damn.“

4. Момиче за милиони (Million Dollar Baby) – Разтърсваща история за жена-боксьор, която жертва всичко в името на успеха. Филм за несломимата воля и необоримия човешки дух. Режисиран от Клинт Истууд и изигран от внушителен актьорски състав, този филм получава заслуженото на наградите Оскар. Ако си мислите, че е поредната американска боза с „happy end“, то сте се объркали, и то сериозно.

5. Смело сърце (Brave Heart) – Кой ли не е гледал този филм или поне не е чувал за него. За мен няма друг филм, който така да пресъздаде мотива за извоюването на свободата. Много напрежение, много романтика, много кръв. Играта на Мел Гибсън е незабравима. Не знам за вас, но накрая, когато извика „Freedom“, преди да бъде екзекутиран, аз се разплаках.

6. Индиана Джоунс (Indiana Jones) – Най-добрият приключенски филм, правен някога. Няма как да не е номер 1, след като е режисиран от великият Стивън Спилбърг и изигран от младия (тогава) и енергичен Харисън Форд. Много филми след това се опитват да постигнат същия успех, но са само бледи копия на шедьоврите на Спилбърг.

7. Страстите Христови (The Passion of the Christ) - Много се изговори относно насилието в този филм, както и идеите, свързани с антисемитизма, но няма друг филм, който така достоверно и автентично да предаде мъките на Христос в последните часове на живота му на Земята. За жалост нито геният на Мел Гибсън като режисьор, нито перфектната игра на Джим Кавизъл бяха оценени подобаващо на наградите Оскар.

8. Две димящи дула (Lock, Stock and two Smoking Barrels) – С две думи: Гай Ричи. Много заплетен сюжет с доста насилие и неочакван край – това е визитната картичка на Гай Ричи. Гангстерското настроение се допълва от участието на Джейсън Статъм и Вини Джоунс и Джеймс Браун в саундтрака.

9. Убийствен пъзел (Saw) – Най-култовият трилър на всички времена. Изпълнен с много кръв, напрежение и незабравим край. Няма награди или отличия, но за такова клане кой би се наел да го удостои? Внимание: Не е за хора със слаби сърца!

10. Жега (Heat) – Най-великите лица на Холивуд – Ал Пачино и Робърт Де Ниро, се срещат като врагове в този филм. Жегата се усеща до последната секунда на филма.

Суламит:

В Германия коледното настроение започва месец преди Бъдни вечер

Суламит Рюкер е 16-годишно момиче от Германия, изпратено да учи в България от организацията YFU (Youth For Understanding). Въпреки че е една година по- малка, тя е в 11-в клас на ЕГ „Пловдив“.

Дария: — ***Суламит, какво те накара да избереш България пред Финландия, Швеция или Белгия?***

Суламит: — На немски, на английски, на френски. или на български? Ами, по-големите ми брат и сестра, които на моите години бяха в Норвегия и Дания, ме наведоха на мисълта за това предизвикателство. Първоначално се бях насочила към Финландия, но впоследствие реших да избера България, защото в Германия това е рядко срещано решение, а аз исках да науча коренно различен език, като българския, и да опозная една по-различна култура и традиции.

Д: — ***Чувстваш ли се комфортно и сигурно в новото си семейство?***

С: — Живея при семейство Иванови, при сестра ми Ели (смее се). Чувствам се много добре в това семейство, не изпитвам носталгия. Много съм щастлива, че попаднах при тях. Много са готини, а Ели е die Beste.

Д: — ***Как се чувстваш в училище и какво правиш по време на час?***

С: — Все още не разбирам всичко, през повечето часове уча български, спрягам глаголи, уча ги. Опитвам се да ги уча. Взимам участие само в часовете по немски и английски... ами, май само в тях.

Д: — ***Как намираш българския темперамент и начина, по който се забавляваме?***

С: — Купоните са подобни на немските, единствената разлика е в това, че тук се пие много повече и много по- силен алкохол, докато в Германия на едно нормално парти се пие само бира. Тук се пие всичко! А другата разлика е музиката. Чалгата не е точно моята любима музика, Азис е най-ужасният певец. Или певица, не съм съвсем сигурна. Но съм убедена, че бързо ще свикна с алкохола и ще очаквам с нетърпение следващите купони!

Д: — ***Разкажи ми за Коледата в Германия.***

С: — Нашето коледно настроение започва месец преди Бъдни вечер - това са четири недели, през всяка от които палим по една свещичка от четирите на коледния венец. В такива дни събираме цялото семейство, пием кафе и се забавляваме. Мисля, че не празнуваме Бъдни вечер по-различно от тук. Вечер децата отиват по стаите си и не е желателно да излизат, защото Дядо Коледа приготвя подаръците. Когато ги отворим, хапваме и вечерта приключва в леглото.

Провел: Дария, 11-ж

Райна Мазева:

Трябва да се вярва в магии

Казват, че Химията е науката на чудесата. То тогава г- жа Мазева е истински чародей!

— Кога и с какво ви плени химията?

— Дори още в седми клас, и после в гимназията. По време на средното си образование бях решила, че ще уча химия.

— Как решихте да станете учител? Беше ли това детската ви мечта, или просто стечение на обстоятелствата?

— Реших го по примера на моя учител, на първия ми учител. Не беше детска мечта, но убеждение, което не се беше променило до края на средното образование. Тук има и стечение на обстоятелствата, защото ми беше трудно да решавам задачите химични уравнения. След това с помощта на моя учител ми стана не само приятно, но и като предизвикателство, интересно. Много задачи решавахме тогава в седми клас.Винаги обаче е била химията като представа за учител, не за производствена химия.

— Каква е представата ви за истински добър учител?

— Истински добър учител е този, който може да се развива! Значи това е: да има време и възможност, за да може да обогатява знанията си, този – търсещият, човек. Не само към това се стремя, но много фактори намаляват това като интензитет. Т.е. истинският учител трябва да бъде различен всеки час, но при толкова много паралелки това не може да се постигне. Истинският учител не трябва да започва по един и същи маниер, да започне дори и с един стих часа по химия и да може след това да го вплете в занятието. За съжаление не винаги става така, а зависи много и от класовете.

— А за добър ученик?

— Дори и да не е добър по химия, защото не всички могат да бъдат, все пак да има взаимна форма на уважение в работата – за мен това е водещото!

— Наскоро се състоя конференцията на балканските учители по природни дисциплини, преподаващи на немски език. Вие също взехте участие в нея – бихте ли ни разказали нещо повече за събитието?

— Значи, изключително са интересни темите, за които пак казвам – изглеждат далеч от химията, но могат във всяка една дисциплина да се претворят. Основната й тема беше за интердисциплинарните връзки. Темата, която представи водещият (един от преподавателите от Румъния) се наричаше „Търговия чрез рози“ и ние успяхме да намерим темата „Роза“ във всеки един предмет – във физиката, химията и биологията. Много ни помогнаха и колегите от София от ЕГ „Константин Гълъбов“ – това, което вече е обичайно при тях, тук сега по малко се внася. Например, за тези нови методи: „Ideennetz“ , които правим в часовете, и „Mind mapping“ – нов метод, който също се използва.

— Ако имахте властта, какво бихте променили в българското образование?

— Относно химията бих променила учебните съдържания, като се тръгне от седми, осми и девети клас. Да не бъде толкова трудна в седми клас, за да не отблъсне децата още тогава, да не я прави като един чужд език, непонятен за учениците. И оттам насетне бих се опитала да предлагам повече теми в областта на екологичното образование. Това, което е проблем. Дефинира се: „Химия и околна среда“, но това, което е нужно като текстова работа, не фигурира в учебниците и ние трябва сами да го открием и да го предложим като вид семинарна ангажираност в часа.

— А доволна ли сте от своята професионална ниша?

— Донякъде. В много редки случаи да съм доволна, т.е. един- двама да накарам все пак да подемат нещо по химия. То удовлетворението не е материално, за да се види.

— Лесно ли се съчетава преподаването на химия с немския език?

— На този етап – десета година на постоянна работа с език – мога да кажа, че се чувствам по-свободно, по-спокойно, така в по-свои води. Което значи, че в рамките на тези години наред съм изпробвала различен подход, различен начин на поставяне на нещата и едва сега вече мога да бъда сигурна кое е най-удачното. Определено през последните четири години тези семинари за обучение на учители, преподаващи на немски, много са дали по отношение на правилните стъпки – и за нас, и за учениците и по- интересно, и по-понятно да е.

— Вярвате ли в магията на Коледа и с какво свързвате този празник?

— Ами дори сега ще пишем писмо до Дядо Коледа с детето, защото той събира до петнайсети декември. Трябва да се вярва, в магии трябва да се вярва!

— Какво бихте пожелали на учениците и колегите си в духа на настъпващите празници?

— Да търсят своите магии!

Провел: ban4ev

Визитка:

Име: Райна Мазева
Преподавател по: Химия
Образование: ПУ „Паисий Хилендарски“
Стаж: Над двайсет години; от 1985 в ЕГ „Пловдив“
Семейно положение: Омъжена, с дъщеря
Зодия: Близнаци
Рождена дата: 06. 06. ...

Коледна изненада за любимия човек

Как да изберем подходящ подарък

Наближават празници, а все още не знаете какво да подарите на любимия човек? Може би тази година за първи път ще й/му подарявате коледен подарък? Е, в такъв случай ще се опитам да ви дам някои съвети от личен опит. Ако не ви свършат работа, то поне ще добиете представа някои хора какво си подаряват?

● Според мен най-важното е подаръкът да крие в себе си някакво послание, което само вие двамата може да разберете. Не е необходимо дори да е нещо ново, купено за случая. Старите вещи са натоварени с повече смисъл и емоции. Някоя лична вещ, която ви е много ценна, би била идеална за случая (е, не и ако ходите от две седмици).

● Спомнете си дали половинката ви не е споменавала за нещо, което много, ама наистина много иска да има. Аз веднъж подарих на приятеля си тениска с надпис „Peace“ и отзад с баркод, защото той ми беше казвал, че иска да си направи такава. Изненадата беше тотална, понеже той не помнеше да ми е споменавал... Е, доста зор видях, докато успея да измайсторя точно такава тениска, но... който търси, намира! Заслужаваше си.

● И последният съвет е: подарете нещо, свързано с интересите на гаджето ви. Ако обича самолетите, подарете му макетче на самолет. Ако... е някой сексманиак (повечето момчета са) едни белезници вършат чудесна работа. А и после заедно ще ги използвате. Ако се интересува от компютри - идеално! Може да му/й подарите някоя джаджа за PC-то.

Petya_

Какво искат момичетата:

1. Един огромен букет, пратен по куриер или поднесен на ръка. Нищо че скоро ще увехне - струва си!

2. Малко нежност в коледната вечер (или останалите вечери от ваканцията).

3. Готино бельо, но това не се знае за кого точно е подарък.

4. Нещо изненадващо - например разходка на снега или... почивка на Хаваите. Е, последното е в кръга на шегата, но ни се иска, определено ни се иска!

5. Гримове и козметика не са за препоръчване, защото повечето хора ни подаряват такива неща, а нали коледният подарък от любимия човек трябва да бъде нещо специално!

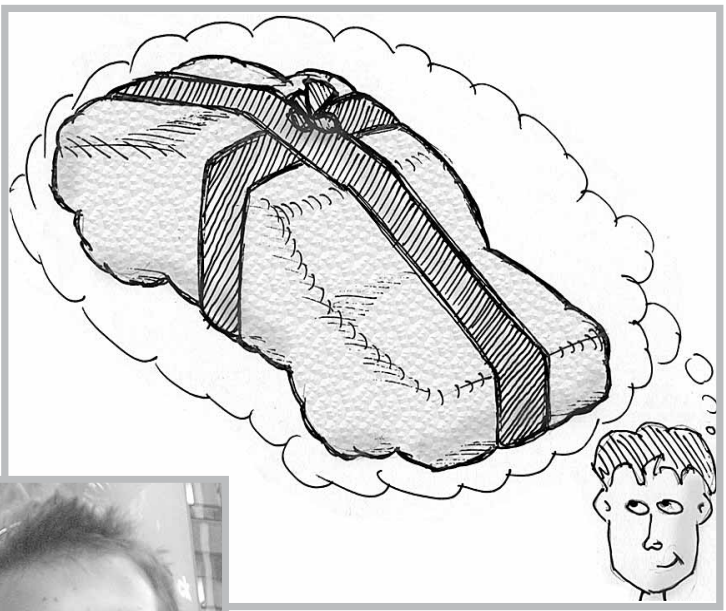

What a boy wants, what a boy needs

Нас често ни обвиняват, че все не можем да изберем хубав подарък на приятелките си. Нямали сме вкус, моля ви се! Но нека дамите не се възгордяват - и те не са съвършени (нищо, че са най-красивите, най-умните, най-добрите, най-малко грешащите и най-благородните създания на този изтерзан от мъка свят.) И те невинаги успяват да изберат най- хубавия подарък за половинките си. Затова сега ще направя опит да изброя някои от най-интересните и приятни за момчетата начини, да изразите чувствата си към тях.

1. Може да купите билети за футболен мач за вас и вашия спътник в живота (за финала на Шампионската лига, примерно). Там и на вас ще ви бъде приятно и забавно, въпреки псуването, блъскането, плюенето, виканото и описването на някои доста странни сексуални действия, които съдията трябва да извърши върху себе си или върху майка си. Мда, ей т'ва е живот!

2. Ако не се навиете за билетите, винаги може да запишете мачове на любимия му отбор и да ги изгледате заедно. НО!!! Въздържайте се от въпроси като: „Тоя с ръкавиците що си седи само в оня правоъгълник?“

3. Купете му футболна топка - по-добре е от афтършейв.

4. Да не си помислихте, че сме неандерталци, които се интересуват само от спорт? Съвсем не. Обичаме и да четем, и да гледаме филми. Абе като цяло, целим красотата, изящността и дълбоките философски послания на изкуството. Затова абонирайте гаджето си за вестник „Чук-чук“ или му подарете колекция златни хитове „Само за пълнолетни“. Гарантирам, че ще пази тези подаръци цял живот.

5. Ние се интересуваме и от мода, тъй че може да го снабдите с еротично бельо и белезници (от ония, пухкавите). Като цяло, лошо няма. Ако е по- „нестандартен“, може и дамски прашки да му вземете, но не го карайте да ги пробва пред приятелите си.

6. Естествено, хич, ама хич, не е изключено вие да се снабдите с еротично бельо и да го изненадате, когато е тъжен, самотен и се чувства отритнат от обществото (не бъркайте това състояние с махмурлук!). Гарантирам, че при гледката на гаджето в секси дрешки (или при липсата им), изтегнато на леглото и по възможност покрита със сметана и течен шоколад на подходящите места, всеки нормален, хетеросексуален представител на мъжката половина от човечеството ще се... ъъъ, мобилизира.

Huk, 12-е

Weihnachten, или как се празнува Коледа в Германия

Сигурно малко от вас знаят, че повечето от модерните коледни традиции водят началото си от Германия. Там е била украсена първата коледна елха, това е родината на композиторите на „Тиха нощ, свята нощ“ и на още множество световноизвестни коледни песни. Всъщност Коледа е един от най-важните, ако не и най-важният, празник за германците. Началото ѝ се отбелязва на първи декември, когато започват „Adventszeiten“. Истински забележителни по това време на годината са коледните базари. Веднъж стъпил там, човек се опиянява от неустоимия аромат на греяно вино, „Gluhwein“, съчетан с апетитно изглеждащите наденички и невероятните лакомства. Едно от тях е „Stollen Kuchen“ (няма превод на български) – специален коледен кекс, който е наистина много важна част от трапезата в святата нощ.

banchev

Щоленът чака да бъде изяден

За по-сръчните и търпеливите ето и рецептата:

Дрезденски Stollen

Продукти за около 16 парчета Stollen:

300 г стафиди – едри и ситни,
6 супени лъжици ром,
125 мл прясно мляко,
500 г брашно,
1 кубче мая,
125 г захар,
200 г меко масло,
по една щипка сол, кардамон, карамфил и мускат,
по 50 г разтопено масло и пудра захар за глазурата.

Начин на приготвяне:

Двата вида стафиди се смесват с рома. Млякото се стопля. Брашното се пресява и се прави кладенче. В него се изсипват маята, 1 чаена лъжичка захар и половината мляко, размесва се леко с брашното. Оставя се да втаса покрито за около 30 минути.

В тестото се замесват и останалите продукти и аромати, втасва около 60 минути. Добавя се плънката от стафиди, разточва се, прихлупват се двете половини на кората. Поставя се в тава и се оставя да престои 60 минути. Сладкишът се пече един час на 180 градуса, след като изстине, се намазва с разтопеното масло и се поръсва с пудра захар.

А тези, които предпочитат да си спестят престоя в кухнята, могат да отидат до METRO или BILLA и да си купят по един Stollen (тази година са паднали цените!).

Наистина изумителна е способността на германците да създават коледно настроение. Едва ли ще е трудно дори и на най-дистанцирания човек да повярва в коледното вълшебство, след като се е разходил из украсените улици на кой да е немски град.

Истории по коледно време!!

Коледа наближава. 2005-а е към края си. Не бива да я пускаме да си отиде незабелязано. Нека да я запомним с нещо хубаво!

Напишете своята вълнуваща история до Дядо Коледа! Споделете свое преживяване или случка, които ще помните дълго и които са били като светлина в тъмнината за вас. Няма тема. Вие сте творците и потърпевшите!

Това е вашата история!

Разкрийте се! Чувството е страхотно!

Дядо Коледа и ние ще прочетем заедно историите ви. Най-вълнуващите ще бъдат публикувани във вестник „Делта Те“, а авторите им ще се сдобият с интервю и снимка във същия вестник.

Очакваме ви!

Условията:

1) Желателно е текстът да е напечатан

2) Написаното да е поставено е плик, на/във който присъстват имената на автора, класа и телефон за връзка

3) Пликовете ще можете да пускате в специална кутия, която ще бъде поставена във фоайето на Гимназията

4) Краен срок – 20.01.2006г.

Успех!

Еница Габровска - bebeto_2mail.bg
Ани КОДИНОВА, 9к клас

Няколко драсканици

Това всъщност не са обикновени драсканици, това са си твоите. Обикновено ги има навсякъде – на последните страници на тетрадките (а и на всички други), дори и на чиновете, за което някои много познати на нас хора ужасно се дразнят. Понякога, когато ти доскучае, просто почваш да си драскаш нещо, без да се замисляш какъв е смисълът от това. А и някои от тях се получават много сполучливи. Други пък си остават сухи и малко дразнещи окото, но те също крият нещо в себе си. Обикновено са нещо като описание на „твореца“ – графити с имена на футболни отбори (които обаче за съжаление ни беше трудно да намерим), надписи, цветенца, усмихнати или намръщени човечета, футболни игрища и разни други, а най-интересни са тези, които просто не можеш да разбереш какво са.

Честно казано, обикновено трябва да ги позавъртиш, поогледаш и може (само може) да откриеш някаква фигурка или име там. Обаче това не пречи и останалите да са яки, защото са си твои. Има едно мъничко проблемче – реакцията на нашите любими даскали, когато вземат да ти разгръщат тетрадката. Тогава получаваш, в най-добрия случай, гръмотевичен поглед. Но какво толкова е станало? Все пак няма начин да не ти доскучае в някой час (не че са скучни) и да си драснеш нещо с химикалката, която така и така си седи в ръката ти. Ама и те си имат своето право – да ти държат тетрадката подредена, обаче стига толкова, защото нашата задача беше да посъберем няколко драсканички.

Та приятно гледане и молим за извинение, че има материали само от 8-ите класове – малко трудно е да нахлуеш в главната сграда, преспокойно да влезнеш в някоя стая и да почнеш да ровиш из тетрадките на горките хорица, нали?

Miss_noname

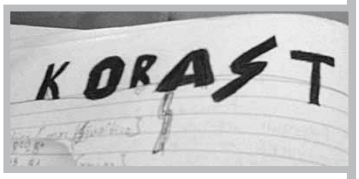

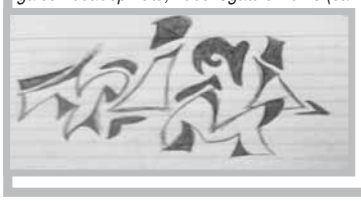

WANTED

Очакваме вашите обяви на e-mail: deltate@gmail.com

● Търся data кабел за Siemens A60 или сходен модел на нормална цена la4o89@gmail.com

Като вестник, четен не само от учениците на ЕГ „Пловдив“, но и от учителите, „Делта Те“ желае да даде поле за изява и трибуна за мнения и идеи и на възпитаниците на гимназията, и на нейните преподаватели.

СКЪПИ УЧИТЕЛИ,

редакторският екип на „Делта Те“ ви моли да вземете участие в списването на всички следващи издания. Ученическото мнение е само едната страна на засегнатите във вестника въпроси. Ние искаме да отразяваме гимназиалния живот в ЕГ-то пълно и точно.

Всичко, което искате да кажете, може да бъде публикувано в избрана от вас форма.

Материали изпращайте на e-mail-а на вестника: deltate@gmail.com или се свържете с нас.

КЪМ ОСМОКЛАСНИЦИТЕ!

Вече сте видели, че се стараем да във всеки брой да включим по нещичко и за вас. Екипът ни знае от опит, че различните поколения имат различни интереси. Ето защо ни става все по- трудно да осигуряваме материали за вашата страница. Време е да ни помогнете с напътствия или материали! Пишете ни!!!

● Ако се интересувате от Фотография, това е възможността да споделите любовта си към това изкуство със съучениците си. Искате да си направим ФОТОКЛУБ в училище? Тогава пишете на monika.wsm@gmail.com или на 0885163146. PEACE!

●Samsung digimax 370, 3.2 mega pixels, 3 x оптично и 4 x digitaлно увеличение, 1.5 дисплей, 32 mb карта, калъф, зарядно с 2 зареждащи се батерии, цена: 180лв и по договаряне, за контакти: gaugabg@dir.bg, 0885645591

● Продавам кецове Etnies Lo Cut II, 39 номер, дамски модел, billyspleen@abv.bg,

Издирват се ентусиасти

Ако имате желание и ентусиазъм да станете част от редакторския екип, изпращайте свои материали на избрана от вас тема на deltate@gmail.com

● Продавам електрическа китара Apollo bochistiq@gmail.com, 0885133214

Загубен превод

bgvolley.com – кошмар за езиковите естети, или призивът на възмутена читателка

За добро или за зло, в ЕГ-то не ни учат само на чужд език – учат ни да търсим естетиката в използването му, ако мога да се изразя така. Аз съм блестящ пример за това – ако има едно нещо, което със сигурност съм усвоила тук, то е именно това – непоносимостта към кофти преводи и неправилна употреба на думи или изрази. Доскоро зле написани субтитри бяха единствената ми фобия в това отношение. После обаче се появи bgvolley.com – за мен този сайт е реализация на най-ужасните ми кошмари. Там намерих от всичко, което може да ти скъса нервичките: елементарни грешки като неправилна употреба на времена, липса на каквото и да е чувство към езика и онова, което още ме кара да се будя с писъци посред нощ още дълго – превод от български на английски дума по дума. (И тези хора получават пари за толкова зле свършена работа?! Явно у нас наистина е достатъчно да си некадърен, но нахален, за да успееш!)

Ще ме попитате дали съвестен, интелигентен и принципен човек като мен не е решил да „светне“ девойките, които пишат статиите, до каква степен се излагат. С възможно най-любезен тон им обясних, че article не е Средновековен войн, както и че обикновено за минали събития се говори в минало време. Те обаче решиха, че аз не им подавам ръка в хубавото начинание, с което са се захванали, и ми отвърнаха, че в спортни статии са допустими граматични грешки, за да се въздейства на емоциите на читателите. С още по-любезен тон им отвърнах, че със сигурност ще намерят по-уместен начин за въздействие от писания в гето стил. И след размяна на толкова „любезности“ резултат нямаше (все пак обективността изисква от мен да отбележа, че положението към днешна дата е доста по-добро от това преди месец). Те заявиха, че „V momenta, v koito pla4evnia ni angliiski stane masov probelm i dosta hora sa nedovolni i zapo4nat da se oplakvat, nai-veroqtno 6te potarsim uslugite na profesionalni prevoda4i i filolozi.“

Така че аз днес призовавам да го направим „масов проблем“ – нека им пратим по едно оплаквателно писмо. СТИГА СМЕ СЕ ИЗЛАГАЛИ ПРЕД ЧУЖДЕНЦИТЕ!!!

ИВа 12-е

Ако искате да научите нещо повече за учениците на любимото училище (настоящи и бивши), посетете сайтовете на класовете им. Ако и вашият клас си има сайт, а не сме го публикували, пишете ни на deltate@gmail.com. Грешката ще бъде поправена веднага. А ето и адресите:

http://aklas2006.hit.bg/	12 а клас
http://aklas2008.hit.bg/	10 а
http://k-klas.hit.bg/	10 к
http://iclass.hit.bg/	10 и
http://i-class.hit.bg/	12 и
http://dclass.hit.bg/	11 д
http://k-class.hit.bg/	12 к
http://e-class.hit.bg/	Е клас, випуск 2002
http://zclass.hit.bg/	3 клас, випуск 2001

ОЧАКВАМЕ ВАШИТЕ МАТЕРИАЛИ!

Purse

The little black leather purse was put on the blackboard just three minutes ago. Interesting, how many things are black around us - black clothes, black hair, dark eyes of pretty girls... Yet some things can never be black - like the sunset, or the smile on one's face. Or can't they ? Indeed, I think people usually don't see anything the way it is, the way it was created by nature or man - they refract it through the prism of their own viewpoint and purify the imaginary substance in their own thoughts. So, yes, a sunset can be black if you imagine yourself not on the wooden chair in the cold classroom but lying half dead in a trench somewhere on the battlefield during the First World War with dead bodies all around you... Voila, there you go, a black sunset. And the smile on the enemy soldier's face just before he pulls the trigger of that gun pointing at you might as well be a black smile...

But that black purse - there's nothing so intimidating about it. Or at least that's what the little logistic machine inside my head comes up with after some nanoseconds of calculation. Yet again, it might be wrong. Curiously indeed, but it seems that uncertainty accompanies every single deduction and contemplation one may have. But uncertainty itself is a very certain thing - you can always be sure that you are uncertain. A paradox. Like a one way street with no end. Aren't all streets supposed to end somewhere?

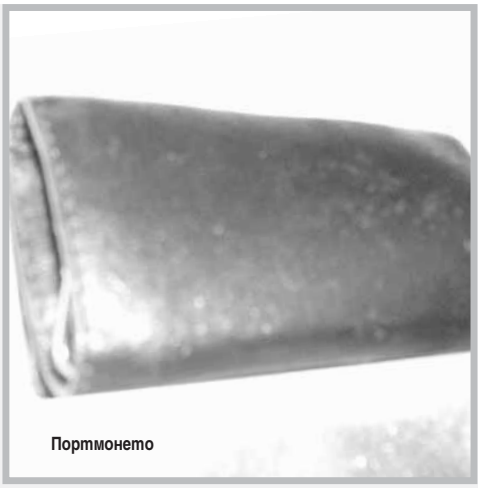

Портмонето

Стоян АНТОНОВ

Пътят на гнева

TDO

разказ

Първата стъпка

Проклети да са! Акзар бягаше в мъглите на Сенчестите гори, а краката му натежаваха от изтощение. Бягаше, без да се обръща назад. Бягаше, за да спаси живота си.

Трета нощ силфът успяваше да се изплъзне на преследвачите си. Трета нощ се взираше в сенките с ужас. Трета нощ изтерзаните му сетива се опитваха да предугадят следващия ход на смъртта, която го следваше по петите.

„Арогантни слепци!“ мислеше Акзар, „ Дори хиляда години да минат, пак няма да ни простят.“

Трескавите му мисли отново се потопиха във водовъртежа от събития, развихрил се преди няколко дни. Тогава единствената му грижа бяха демоните, обсадили човешкия град Сомарион, но поне можеше да почувства подкрепата на стотиците мрачни силфи от гарнизона в Сенчестите гори. Неговият народ. За пръв път от стотици години мрачните бяха нарушили Забраната, наложена им от техните братя. Нямаше да мине много време, преди войските на Висшите силфи да я възстановят със сила. Знаеше го Акзар, знаеше го и командирът им; въпреки това се намесиха, изтласквайки ордите от демони и мъртви изчадия, но обричайки народа си да страда за отдавна изкупени грехове.

Въпреки че врагът многократно превъзхождаше мрачните по брой, не случайно силфите бяха наричани Духовете на Бурята – магическата им мощ смаза демоните.

Мрачните силфи доста се различаваха от светлите си събратя – една от последиците от изгнанието в Мълчаливите планини. Акзар и сънародниците му бяха по-слаби и по- високи от хората; ушите им, някога леко заострени, сега се бяха удължили почти тройно, за да изострят слуха; косите им бяха по-бели от слонова кост, а очите им пронизваха със сивотата си.

Точно тези белези накараха жителите на Сомарион да се усъмнят в намеренията на силфите и затвориха портите на града си за тях, когато висшите пристигнаха. И тогава, когато битката вече назряваше, слънцето изчезна, затъмнено от хилядите дракони, изпълващи н е - бесата. Акзар дори не бе и допускал, че съществуват толкова много от тях. Но когато ятото изблъва адска киселина и зловоние към тях, той разбра, че това не бяха благородните същества, които познаваше и почиташе. Някаква неземна сила бе върнала към живот мъртвата плът на всеки загинал дракон, бе го покварила и бе вдъхнала в него омраза и смърт.

Следващите спомени на Акзар се губеха в мъглата на клането. Усещаше само крилатата смърт над него. Проядените ципести крайници, разлагащите се туловища, изгаряни от нечистия огън в тях. Празните, овъглени очни ябълки на чудовищата и извиращата от тях тъмнина. Сякаш го поглъщаше, а душата на Акзар се гърчеше в агония. Разяждаше го и изгаряше всеки негов нерв само с поглед, докато пируваше с ужаса му. И тогава благодатният мрак го обгърна.

* * *

Силфът се събуди със силни болки в цялото тяло. Стелеше се непрогледна чернота, която дори неговото зрение не можеше да пробие. Усещаше само, че нещо тежко го е притиснало към земята и не му позволяваше да се изправи. А също така и вонята на смърт, непоносима и тежка, задушаваща го, не позволяваща да си поеме дъх. След като се измъкна, Акзар разбра, че е бил затиснат от крилото на гигантски мъртъв дракон. Бе извадил голям късмет, че е оживял, внезапно осъзна той. Навсякъде около него се въргаляха трупове, някога негови приятели, врагове, съратници. Изглежда, и градът не бе издържал дълго, защото сега из руините му бродеха само призраци и смърт. Река от гняв заля силфа. Ако висшите не ги бяха заплашили, може би той и сънародниците му щяха да защитят града отново. Но дали жителите му го заслужаваха? Та именно те изоставиха армията на мрачните вън от стените. Ако, само ако бяха... Главоболието му се засили. Трябваше да се махне от това място, трябваше да предупреди господарите си за приближаващата заплаха. Трябваше да се добере до Мълчаливите планини. Но преди всичко трябваше да избяга колкото е възможно по-далеч от този ужас, стреснато помисли той. Лекомислено бе седнал да почине близо до трупа на кон и едва сега забеляза сенките, влачещи се из долината на града. Побърза да се насочи към гората, но внезапно чу стъпки и неестествено хриптене недалеч от себе си. Акзар се прокле за глупостта и побърза да се скрие сред труповете. Стъпките и хриптенето се усилиха. Силфът дори и не помисли за директно стълкновение, понеже ятаганите му бяха изчезнали по време на битката. Все пак му оставаха Духовните остриета и магията, но така все едно да отиде при демоните и да заяви: Ето ме тук. Трескаво прехвърли няколко възможности за бягство, но нямаше начин да се промъкне покрай чудовището, каквото и да бе то. Ужасяващите звуци внезапно престанаха. Дали звярът бе изгубил интерес? Акзар не вярваше в подобни чудеса, затова продължи да чака. Времето се точеше бавно, но силфът не смееше да помръдне. Всяко грешно движение можеше да му коства живота.

Продължава е следващия брой

Да и не за карането на сноуборд

Не: „Аммии... с-с-страх м-ме е... ще взема да се п-пребия и ...“

Да: Страхът е една от най-големите пречки при карането на сноуборд. Позитивното отношение е изключително важно. Вместо да си мислите, че ще се срещнете лице в лице с първото борче, по-добре се настройте, че няма такава опасност, но дори и да стане, ще му разкажете играта на борчето.

По-малко Не: „О-о, не ми се правят упражнения сега, може би следващият път“.

Да: Когато човек разгрее добре преди каране, тялото му реагира по-бързо, което от своя страна намалява риска от среща с вече споменатото борче, а също и предотвратява различни други контузии. Подходящо време е чакането на опашка за лифт или в обедната почивка. Ако искате, също се запишете на йога или тай чи – ще е от голяма полза, но боли?.

Не: „Аз маалко... хлъц... си пийнах, но съм... хлъц ... добре и ще карам“.

Да: Нищо подобно! Карането на сноуборд в нетрезво състояние е също толкова опасно, колкото и карането на автомобил пиян. Освен че забавя рефлексите, алкохолът дехидратира тялото, което е много вредно при карането на сноуборд.

Допълнително Да: Ако сте начинаещи, може да си вземете защитно облекло, което предпазва от контузии.

5 факта за сноуборда:

1) Сноубордът е създаден в САЩ през шейсетте години на 20-и век.

2) Има два основни стила каране на сноуборд: свободен и алпийски.

3) Състезания по сноуборд се провеждат от приблизително двадесет години.

4) За първи път карането на сноуборд присъства като олимпийска дисциплина на Олимпийските игри в Нагано, Япония, през 1998 г.

5) Един от пионерите на сноуборда

Джейк Бъртън Карпентър, създава собствена фирма през 70-те години на миналия век. Днес неговата компания е най-големият производител на сноубордове, облекло и принадлежности за сноуборд.

Светлана, 10 клас

Звездно изкарване в петзвездни хотели

В „уютната топлина“ на зимния сезон всеки копнее за красиво кътче, където думите уют и топлина да са реалност, а вече идеите, свързани с това местенце и любимите хора, които ще ни чакат там, са втората част от развихреното ни празнично въображение преди Коледа. Не търсете обаче „приказката“ навън, далеч от родните земи. Неповторимите пейзажи на уникалната българска природа и модернизирания зимен туризъм ще ви приласкаят, дори да си мислите, че сте открили „рая“ някъде другаде. Всъщност „рай“, подобен на този в Швейцария, може да се види вече и тук, в познатите ни родни зимни курорти – Пампорово, Боровец и, нека не забравяме, обновения град Банско. Новопосторените луксозни хотелчета гиганти могат със сигурност да ви спрат дъха. Модерната нова архитектура е уникален подарък за очите на всеки. Малките замъци с по 4 и 5 звезди са като извадени от несъществуващ свят и все пак са чисто и просто продукт на ненадминантите възможности на 21 век.

Гледайки величавите планини, простиращи се зад красавците на архитектурата, може да се обърка те къде се намирате. Хиляди чуждестранни туристи търсят удобствата на комфортните ни зимни курорти. Призьорите с четири звезди в Боровец като хотелите „LION“, „Свети Георги“, „Рила“ и „Самоков“ няма да ви разочароват. В тях може да намерите всичко на най-високо равнище. Ако не вярвате, погледнете снимките и сами се убедете. В Банско пък са истинските четири- и петзвездни чудеса на съвременния туризъм като величествените „Кемпински Гранд Арена“, „Орфей“, „Перун“ и „LION“. Направо няма да познаете различния и покоряващ сърцата облик на Банско. Дори един добър мой приятел от София, който наскоро завърши и сега работи в хотелиерството, замина за Банско да практикува професията си.

Мисля, че Пампорово няма нужда от хвалби, защото дори само имената на хотелите-първенци с 5 звезди като „Орловец“, „Пампорово“, „Мургавец ****“, „Белмонт ****“ и „Финландия ****“ говорят сами за себе си.

И все пак не се отчайвайте, ако нямате толкова пари. В такъв случай може просто да се опаковате добре (като огромен коледен подарък) и да посетите спретнатите къщурки на вилно селище „Малина ***“ в Пампорово. Качеството е 3-звездно, но нали знаете – важни са компанията и какво точно сте решили да правите.

Успех с плановете и с местата, които ще изберете за тях с цел звездно и незабравимо изкарване на предстоящите празници!

Радостина КУШЕЛИЕВА, 10-ж

Коментаторски проблясъци

Като футболист и фен на най-популярната игра в света и аз често гледам мачове по телевизията. Така се докосвам волюневолю до гения на една особена порода хора – спортните коментатори. Освен че показват гласови възможности, като си дерат гърлата за щяло и нещяло, те облъчват зрителя и със своето остроумие. Лична моя статистика показва, че в 80% от времето на мача те не коментират играта, а стринката и лелята на някой от играчите! По-страшното е обаче, когато си отворят устата в някой възлов момент. От нея излизат невероятни бисери. Ето и някои от тях, събрани прилежно от мен:

* В живота, както и във футбола, виенското колело се върти.

* Гронкяер не е висок, защото е бърз.

* „Червеният динамит“ вече не е толкова червен.

* Унгарските нападатели са тип „щурмоваци“.

* Люнгберг е нашият кошмар.

* Хърватите са отбор с добър ръст.

* Стилян и Мартин Петрови (те не са братя!!!).

* Да видим какво ще реши М. Петров или неговият ляв крак...

* Защитата е слабото място в отбора. Това е единственият ни дефект!

* Голът на Адриано бе много красив. От подобна ситуация той натисна спусъка и срещу Гърция.

* Лусио е истински гръмоотвод. Събира светкавици отляво и отдясно.

* Ударът се удари в гредата.

* Съдията гони децата, които носят вода на футболистите. Е, човещинка си е все пак...

* Мек, нисък пас по земята.

* Шустер действа на принципа „чистотата е здраве“.

* Хубав заслон направи Ибрахимович при центрирането.

* Но да внимаваме – немецът е жив, докато главата не е на 3 метра от тялото!

* Нелогичен рикошет...

* Челси заби последния пирон в ковчега на Бетис.

* Трябваше да види Тодоров, който беше запалил моторетката отдясно.

* Стойко Сакалиев – екстравагантният симпатяга.

* Много са трудни тези немци! Като танк от Първата световна са!

* Около 1000 привърженици на ЦСКА от България, Европа и света са по трибуните.

* Явно българинът се ражда и мечтае да бъде център- нападател. Или най-малко – атакуващ халф.

* Някакви марсианци от Судан разбиват младежите ни 3:0...

Ясен КРАЙЧЕВ, 8-ж

БиСеРи

От ученици

Няма не искам, няма недей, защото Кръстев не е злодей.

Цунами не идва от цункам Нами.

Тия щуротии аз сам си ги измислям.

Името Гертруда идва от ГЕРой на социалистическия **ТРУД**

Сега ще направим един опит, който изисква разбиране на правилото на опънатите пръсти на дясната ръка. Какво ни трябва, за да се осъществи опитът? Ученик: Дясна ръка!

Внимавайте, за да не слушам следващия час екзотични отговори!

Разбрахте ли?

- Не!

- Добре! Продължаваме нататък.

Ало, чуваме ли се?

- Не, госпожо, затворете и опитайте пак след 40-тина минутки.

То стана полунищо.

Дъската не искам да я виждам в кофата!

Надути балони, празни с въздух.

О-о-о! Небеса!

Обиколен, непряк way.

Точка, пресичаща рамото.

Учител: Готов ли си с презентацията?

- Само няк'ви основи такъв.

Misery ohne poetry. (Нищета без поезия)

– Кой е 12 номер?

- Аз съм, госпожо.

- А Мартин къде е?

- Аз съм госпожо.

- А кой е 12 номер?

- Аз съм, госпожо.

- Ами Мартин къде е? Мисля, че го видях днес.

(Мартин и 12 номер са един и същи човек)

Тече, но по скрит начин.

Дискомфорт на фауната

Точка=спукан балон

Обърни се или стой там, ако не можеш да се въздържаш сам.

С бой, в преносния смисъл на думата.

Какво практикуват Френската гимназия?

Трудно ви е, колкото и да ви е странно.

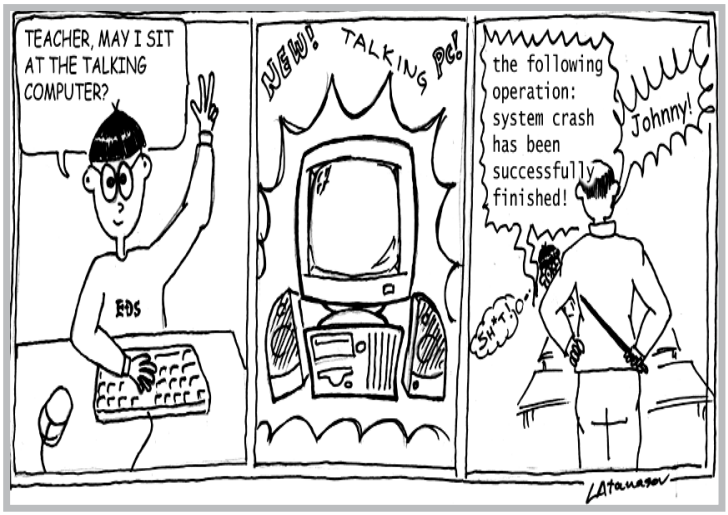

Да Се ПоСмЕеМ и На ТяХ

От учители

Законът на любовта прилича на това, да виждаш в Рьоне хубав джентлемент.

Българинът е беден, все едно участва в „Спестители на плажа“.

Давам ви само безплатни изводи.

Ако продължавате така, ще излея гнева си върху това растение.

Мислите ли, че на мен ми е приятно да ви гледам след час по физическо?

В тази класна стая народни танци ли играете?! Поне отваряйте малко прозорците, защото този въздух първо ще ви удари в здравето, а после – в джоба.

Функция може да се намери от всичко. За домашно намерете функция от круша.

Ти да не ми се правиш на Мариян от Биг Брадър 42???

Ще бъда щедър откъм оценки.

Математиката ми прилича на литературен жанр – научна фантастика.

СтраШаро ПАПАРАКОВ

● Не предприемайте пътуване със самолет в коледната нощ! Очаква се усложняване на въздушната обстановка вследствие на препускащи с огромна скорост от Север елени.

● Не палете камината в коледната нощ! Защо, мислите, Дядо Коледа винаги е зачервен и винаги си тръгва бързо?

● Не насочвайте шампанското към лицето на гаджето, ако разбира се, и след празниците искате да имате такова!

● Не хвърляйте пиратки в двора (или по колата) на съседа, преди с абсолютна сигурност да сте се уверили, че не притежава огнестрелно оръжие!

● Ако след голямото коледно пазаруване бюджетът ви е на червено, грабвайте сурвачката и си припомнете старите детски стихчета. Нищо не може да стопли по-бързо сърцето на възрастните и смрази празните ви джобове.

● И не очаквайте симпатичният пълничък старец със сините дрехи (Дядо Мраз) също да потропа на вратата ви с чувал подаръци. Всяко време си има своите герои! (За непросветените обяснявам, че Дядо Мраз е социалистическият вариант на Дядо Коледа, който в ранното ни детство пристигаше на Нова година.)

Блага ЗЛАТЕВА

ЕКИП „ДЕЛТА ТЕ“

Редакторски екип:

Петя МИТЕВА, Камелия ПЕТРОВА, Надежда ИВАНОВА, Ивайло ВАСИЛЕВ

Репортери:

Моника Запрянова, Атанас Банчев, Маргарита Пеева

Фоторепортери:

Георги Стоилов, Никола Тодоров, Лъчезар Атанасов

e-mail: deltate@gmail.com

Този вестник е осъществен с помощта и съдействието на ИК „Марица“ - Пловдив